

813

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WENĘTRZNEGO

z dnia 29 maja 1954 r.

w sprawie upoważnienia podległych przedsiębiorstw państwowych handlu detalicznego do dokonywania zakupów artykułów przemysłowych u osób nie wymienionych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe przedsiębiorstwa handlu detalicznego mogą w ramach swej działalności zakupywać od osób nie wymienionych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r., Nr 19, poz. 116) w celu dalszej odsprzedaży artykuły przemysłowe rozprowadzane przez centrale prywatnego przemysłu oraz wytwarzane przez rzemieślników — przy zachowaniu jedynie przepisów niniejszego zarządzenia bez obowiązku stosowania się do wymagań powołanej we wstępie ustawy i przepisów na jej podstawie wydanych.

2. Dokonywanie zakupów odbywa się w ramach zatwierdzonych kwartalno-miesięcznych planów zakupów.

§ 2. Państwowe przedsiębiorstwa handlu detalicznego, korzystające z uprawnień, przyznanych niniejszym zarządzeniem, obowiązane są do sporządzania, w ramach operatywnych kwartalno-miesięcznych planów zakupów, odrębnych planów zakupów artykułów przemysłowych, pochodzących ze źródeł, o których mowa w § 1 ust. 1.

§ 3. Zamieszczenie artykułu w kwartalno-miesięcznym planie zakupów następuje na podstawie stwierdzenia przez właściwe przedsiębiorstwo uspołecznionego handlu hurtowego oraz wydział przemysłu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi), że artykuł nie jest produkowany przez przemysł uspołeczniiony bądź że jest produkowany w ilościach niedostatecznych.

§ 4. Wartość jednorazowego zakupu od jednego dostawcy nie uspołecznionego nie może przekraczać sumy zł 15.000.

§ 5. Dokonywanie zakupów w ramach planów kwartalno-miesięcznych, o których mowa w § 2 i 3, odbywa się po zasięgnięciu opinii komisji. Komisja składa się z zastępcy dyrektora przedsiębiorstwa do spraw handlowych jako przewodniczącego, kierownika właściwego działu, sekcji lub referatu i wyspecjalizowanego w danej branży pracownika oraz przedstawiciela istniejącej w przedsiębiorstwie komórki związku zawodowego.

§ 6. Zakupy powinny być dokonywane po obowiązujących cenach.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. J. Kutin

814

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 14 maja 1954 r.

w sprawie wynagrodzenia za przeprowadzanie egzaminów, za ocenę prac dyplomowych oraz za czynności w postępowaniu przy doborze kandydatów do wyższych szkół artystycznych.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom nauki, zatrudnionym w wyższych szkołach artystycznych, podległych Ministrowi Kultury i Sztuki, przysługuje — z zastrzeżeniem wynikającym z §§ 3—5 — za udział w czynnościach komisji egzaminacyjnej lub za przeprowadzenie egzaminu jednoosobowo oraz za ocenę prac dyplomowych wynagrodzenie następujące:

1) za egzamin pojedynczy	zł 3,60,
2) za egzamin wstępny na studia aspiranckie	„ 3,60,
3) za egzamin podwójny (teoretyczno-praktyczny lub usny i pisemny) z jednego przedmiotu	„ 5,40,
4) za każdy egzamin eksterna	„ 7,20,
5) za egzamin dyplomowy	„ 10,80,
6) za ocenę pracy dyplomowej	„ 60,—.

§ 2. 1. Jeżeli egzamin przeprowadza się komisyjnie, przewodniczący komisji egzaminacyjnej otrzymuje

wynagrodzenie w wysokości 150% odpowiedniej stawki spośród wymienionych w § 1.

2. Dodatkowego wynagrodzenia za przeprowadzenie egzaminu przewodniczący komisji egzaminacyjnej nie otrzymuje.

§ 3. Wykładowcom studiów wojskowych w państwowych wyższych szkołach artystycznych, przeprowadzającym egzaminy w ramach wojskowego szkolenia studentów, przysługuje za 1 godzinę pracy wynagrodzenie w wysokości zł 12,60.

§ 4. 1. Osobom, biorącym udział w wydziałowych komisjach dla doboru kandydatów na I rok studiów, przysługuje następujące wynagrodzenie ryczałtowe:

- 1) przewodniczącemu komisji od każdego 50 kandydatów przystępujących do egzaminu zł 180,
- 2) członkom komisji, z wyjątkiem członka spełniającego funkcje sekretarza komisji, od każdego 50 kandydatów zł 42,
- 3) członkom komisji, pełniącym funkcje sekretarza komisji, ryczałt w wysokości 480 zł miesięcznie w okresie od 1 lipca do 30 września,

4) egzaminatorom za przeprowadzenie każdego 25 egzaminów zł 60.

2. Każdą rozpoczętą pięćdziesiątkę lub dwudziestkę piątkę uważa się za pełną, jeżeli liczba kandydatów lub egzaminów przekracza odpowiednio 25 lub 12; w przeciwnym razie wynagrodzenie nie przysługuje.

3. Jeżeli przewodniczący komisji egzaminacyjnej jest jednocześnie egzaminatorem, otrzymuje wynagrodzenie jedynie jako przewodniczący. Jeżeli członek komisji jest jednocześnie egzaminatorem, otrzymuje wynagrodzenie jedynie jako egzaminator.

4. Egzamin pisemny i ustny z danego przedmiotu uważa się za jeden egzamin.

5. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, oblicza się na podstawie ilości kandydatów bądź egzaminów dla całego okresu sesji egzaminacyjnej.

§ 5. 1. Członkom uczelnianych komisji do spraw rekrutacji, z wyjątkiem przewodniczącego, przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe za cały okres ich pracy w

wysokości od 600 do 1440 zł w zależności od liczby kandydatów zdających egzamin.

2. Wysokość wynagrodzenia w poszczególnych przypadkach ustala Minister Kultury i Sztuki na podstawie wniosku rektora.

§ 6. Wynagrodzenia ustalone w niniejszym zarządzeniu płatne są z kredytów budżetowych.

§ 7. Wpłaty wynagrodzeń dokonują szkoły po zakończeniu sesji egzaminacyjnej.

§ 8. W zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem traci moc zarządzenie Ministrów: Szkół Wyższych i Nauki, Zdrowia, Oświaty, Kultury i Sztuki oraz Sprawiedliwości z dnia 13 lipca 1951 r. w sprawie wynagrodzenia za przeprowadzanie egzaminów w państwowych szkołach wyższych (Monitor Polski Nr A-71, poz. 923).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Kultury i Sztuki: Wł. Sokorski

815

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 13 maja 1954 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 28 marca 1952 r. w sprawie udzielania zamówień na dostawy, roboty i usługi przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego.

Na podstawie §§ 12, 26, 34 ust. 4, §§ 45, 52, 57 ust. 2 i § 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 marca 1952 r. w sprawie udzielania zamówień na dostawy, roboty i usługi przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-63, poz. 969 oraz z 1953 r. Nr A-33, poz. 429) wprowadza się następujące zmiany:

1) wyrazy „do dnia 31 grudnia 1953 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1954 r.”;

2) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 ust. 1 rozporządzenia, bez potrzeby uzyskiwania stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia, do wysokości 15.000 zł — w zakresie dostaw, robót i usług oraz do wysokości 30.000 zł — w zakresie robót budowlanych”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Budownictwa Przemysłowego: Cz. Bąbiński

816

OKÓLNIA MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 czerwca 1954 r.

w sprawie określania wysokości premii za czas urlopu.

W celu usunięcia wątpliwości co do sposobu określania wysokości premii za czas urlopu zgodnie z przepisami art. 4 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 365 i z 1950 r. Nr 13, poz. 123) i § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 lutego 1953 r. w sprawie urlopów dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. Nr 13, poz. 54) ustala się, co następuje:

1. W przypadku wypłacania premii indywidualnej, której wysokość jest zależna od indywidualnych osiągnięć danego pracownika, premie za czas urlopu należy wypłacać w wysokości przeciętnej premii z ostatnich trzech miesięcy kalendarzowych, poprzedzających miesiąc kalendarzowy, w którym pracownik rozpoczyna urlop. Za podstawę do ustalenia przeciętnej premii na-

leży brać bądź premie faktycznie wypłacane w każdym z powyższych trzech miesięcy kalendarzowych na podstawie wyników z ubiegłych miesięcy, bądź premie, jakie przypadają pracownikowi za wyniki pracy osiągnięte w każdym z tych trzech miesięcy, zależnie od ogólnie stosowanego w zakładzie pracy sposobu obliczania i wypłacania danego rodzaju premii.

2. W przypadku wypłacania premii zespołowej, której wysokość jest zależna od osiągnięć całego zakładu pracy, oddziału (wydziału) lub zespołu pracowników, premie za czas urlopu należy wypłacać bieżąco, tak jak pozostałym pracownikom zakładu pracy, oddziału lub zespołu za ten okres czasu.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
St. Zawadzki